

Comentari de text d'Aigües Encantades

Autor i època literària

Joan Puig i Ferrer (1882-1956) va ser un important dramaturg del modernisme català. Va cultivar també la narrativa i la poesia.

"Aigües Encantades" es va estrenar l'any 1908, en ple apogeu del modernisme. Aquest moviment es caracteritzava per la recerca de noves formes d'expressió, tant en l'aspecte formal com temàtic. Puig i Ferrer va ser un autor renovador que va trencar amb les convencions teatrals predominants fins aleshores.

Text i obra

El text adjunt correspon al segon acte de l'obra "Aigües Encantades". Es tracta d'una tragèdia rural en tres actes. Relata la història d'un foraster que arriba a un petit poble amb la intenció de convèncer els vilatans d'aprofitar l'aigua d'uns gorgs considerats miraculosos per la tradició popular. El xoc entre les idees innovadores del foraster i les arrels de la tradició donen peu al conflicte dramàtic.

Gènere literari

Pel seu caràcter tràgic i temàtica rural, es pot considerar una tragèdia rural o drama rural. S'emmarca dins del teatre modernista, amb trets expressionistes i simbolistes.

Forma

El narrador és extern, en 3a persona.

Els personatges principals són: el Foraster, portador del progrés; Cecília, que el segueix en la rebel·lia; i les autoritats locals (el Batlle, el Rector), defensors de la tradició.

L'acció transcorre en un sol dia. El lloc és el poble, sobretot la casa del pastor Romanill i els gorgs maleïts.

Abunda el diàleg teatral. També hi ha alguns monòlegs introspectius.

Utilitza sobretot el present d'indicatiu, propi del gènere teatral.

Conté nombroses figures literàries expressionistes, com metàfores, hipèrboles, paral·lelismes, etc. Per exemple: "les anelles d'una cadena que em fa mal i vull rompre".

No s'usen gaire connectors, pròpi del llenguatge directe i teatral.

Contingut

Resum: El Foraster intenta convèncer el poble d'aprofitar l'aigua dels gorgs, però topa amb l'oposició de les autoritats i la fúria del poble fanatitzat. Acaba fugint malferit. Cecília el segueix en la seva rebel·lia contra la hipocresia del poble.

Tema central: La lluita entre progrés i tradició, raó i fanatisme.

Temes secundaris: l'emancipació de la dona, llibertat individual, etc.

Parts: plantejament, nus i desenllaç.

Conclusió

En conclusió, es tracta d'una obra innovadora que planteja un drama de passions individuals enfront de les forces col·lectives reaccionàries. Destaca el seu llenguatge expressionista i la construcció de personatges complexos. En el fons reflexiona sobre temes universals com el xoc entre tradició i progrés, la hipocresia social o el paper de la dona. Una peça que transmet inquietud per la situació del país i les mentalitats. Personalment, m'ha impactat la figura rebel i idealista de Cecília, capaç d'enfrontar-se a tot un poble per defensar la seva llibertat.